

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno CCCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

XI. Vt si inter eos de negotio fuerit oborta contentio, cuncta Romano pontifici sub gestorum insinuatione pandantur, vt ab eo, quod Deo placuerit, ordinetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

rem se plebem quacumque occasione transtulerit ; non solum a cathedra quidem pellatur aliena, sed carebit & propria: vt nec illis præsideat, quos per auaritiam concupiuit, nec illis, quos per superbiam spreuit. Suis igitur terminis contentus sit quisque, nec supra mensuram iuris sui affectet augeri.

IX.

19. quest. 2.
Alienum
clericum.

Alienum clericum, inuito episcopo ipsius, nemo suscipiat, nemo sollicitet, nisi forte ex placito caritatis id interdantem accipientemque conueniat. Nam grauis iniuriæ reus est, qui de fratribus ecclesia id quod est vtilius aut preciosius audet vel allicere, vel tenere. Itaque si intra provinciam res agatur, transfugam clericum ad suam ecclesiam metropolitanus redire compellet. Si autem longius processit, tui præcepti auctoritate reuocabitur, vt nec cupiditati, nec ambitioni occasio relinquatur.

X.

In euocandis autem ad te episcopis moderatissimum esse volumus: ne per maioris diligentiae speciem, fraternalis videaris gloriari iniuriis. Vnde si causa aliqua maior extiterit, ob quam necessarium sit fraternum aduocare conuentum; binos de singulis prouinciis episcopos, quos metropolitani crediderint esse mittendos, ad fraternitatem tuam venire sufficiat: ita vt a præstituto tempore non ultra quindecim dies * quo conuenerint, retardentur.

XI.

Philip. 2.
Rom. 15.

Si autem in eo, quod cum fratribus tractandum definiendumve credideris, diuersa eorum fuerit a tua voluntate sententia; ad nos omnia sub gestorum testificatione referantur, vt remotis ambiguitatibus, quod Deo placeat, decernatur. Ad hunc enim finem omnem affectum nostrum curamque dirigimus, vt quod ad unitatem concordiae, & quod ad custodiam pertinet disciplinae, nulla dissensione violetur, nulla desidia negligatur. Et te igitur, frater carissime, & eos fratres nostros, qui de tuis offenduntur excellibus, cum tamen non similis sit omnium materia querelarum, hortor & moneo, vt quæ pie sunt ordinata, salubriterque disposita, nulla concertatione turbentur. Nemo quod suum est querat, sed quod alterius, sicut Apostolus ait: *Vnusquisque vestrum proximo suo placeat*

placeat in bono ad ædificationem. Nec enim poterit unitatis nostræ firma esse compago, nisi nos ad inseparabilem soliditatem vinculum caritatis adstrinxerit: *quia sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent, ita multi unum corpus sumus in Christo.* Rom. 12.
1. Cor. 12. *singuli autem alter alterius membra.* Connexio totius corporis unam sanitatem, unam pulcritudinem facit. Ethæc quidem connexio totius corporis unanimitatem requirit, sed præcipue exigit concordiam sacerdotum. Quibus etsi dignitas non sit communis, est tamen ordo generalis: quoniam & inter beatissimos apostolos in similitudine honoris fuit quædam discretio potestatis, & cum omnium pars esset electio, unum tamen datum est, ut ceteris præmineret. De qua forma, episcoporum quoque est orta distinctio, & magna dispositione prouisum est, ne omnes sibi omnia vindicarent: sed essent in singulis prouinciis singuli, quorum inter fratres haberetur prima sententia: & rursus quidam, in maioribus urbibus constituti, sollicitudinem susciperent ampliorem, per quos ad unam Petri sedem universalis ecclesiæ cura confluueret, & nihil usquam a suo capite diffideret. Qui ergo scit se quibusdam esse præpositum, non molestè ferat, aliquem sibi esse prælatum: sed obedientiam quam exigit, etiam ipse dependat. Et sicut non vult gravis oneris sarcinam ferre, ita non audeat alii importabile pondus imponere. Discipuli enim sumus humilis & mitis magistri, dicentis: *Dicte a me, quia mitis sum & humilius corde, & inuenietis requiem animabus vestris.* Matth. 11. *Iugum enim meum suave est, & onus meum leue.* Quod quomodo experiemur, nisi & illud in obseruantiam veniat, quod idem Dominus ait: *Qui maior est vestrum, erit minister vestre?* Matth. 10.
Marc. 10. *Qui autem se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat exaltabitur.* Luc. 14.